

lig til at gaa med det ærede Medlem og sige: Disse Fortolkninger ville komme til med en vis Nødvendighed at gaa i den rigtige Retning; man vil komme til at fortolke Bestemmelserne, som de nu staa i Lovforslaget, og som de maa forstaaes af Lovforslaget. Men det ærede Medlem vil se, at man giver Administrationen en Frihed til at fortolke, som ikke var levnet den, saaledes som Lovforslaget er vedtaget nu. Altsaa i Stedet for at binde Administrationen ved bestemte Lovbestemmelser som nu, gør man Bestemmelserne flydende ved det ærede Medlems Forslag og aabner Vejen for Fortolkninger, og det ærede Medlem har ingen Garanti for, at det bliver de Fortolkninger, som jeg har nævnt, og som jeg vilde finde naturlige — jeg kommer maaske slet ikke til at anvende det, man ved jo ikke, hvem der kommer til det — saa det forekommer mig ikke at være den rette Vej at gaa, at gøre en Bestemmelse af sproglige Hensyn mindre klar og sikker, end den var tidligere. Realiteten maa da være Nummer 1.

Ændringsforslaget Nr. 27 indrømmede det ærede Medlem jo i Virkeligheden var et reelt Forslag, som det ærede Medlem gerne saa vedtaget. Ja, det kan jo være en Smags- sag, om man ønsker det vedtaget eller ikke, men jeg kan nøjes med den Erkendelse, at det er et reelt Forslag.

Ændringsforslaget Nr. 44 tror jeg træffer Tanken paa den rette Maade. Jeg har i Virkeligheden intet imod dette Forslag; men det er et i høj Grad reelt Forslag. Det tillader jeg mig blot at nævne, men det er noget, man altsaa maa være klar paa herefter, at man kan vente sillet Forslag, der se ud som Redaktionsforslag, men hvor man i højeste Grad maa analysere det for at se, om der ikke bag ved det redaktionelle ligger en betydelig Realitet.

Med Hensyn til Nr. 32 vil jeg rigtignok meget bede det ærede Medlem tage det tilbage. For sfter det ikke, maa jeg forud erklære, at jeg bliver nødsaget til at se det forandret, thi det gør Forandring ikke blot i dette Forslag, men i den bestaaende Lov.

Ordføreren (Wojen): Med Hensyn til de Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde til de af mig stillede Ændringsforslag, har jeg kun Anledning til at fremkomme med en Forklaring med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 4. Den højtærede Minister indvender nemlig, at man ikke var sikker paa den rette Fortaaelse af Udtrykket: det almindelige Medlemsbidrag. Jeg skal dertil sige, at derom har der ikke været nogen Tvivl, at man ved det almin-

delige Medlemsbidrag forstaaer det Bidrag, der aabner et Medlem Ret ifølge § 17, altsaa den principale Ydelse, som Sygekassen er forpligtet til at give. Undtagelserne derfra indeholdes i § 19, og der hjemles nedsat Bidrag, og det er i Henhold til dem, at Bestemmelserne saa staa som andet Stykke af Paragraffen. Men jeg gentager: det almindelige Bidrag refererer sig til Rettighederne i § 17.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 5 bemærkede den højtærede Minister, at det havde sin Banskelighed at bestemme, hvad Halvdelen af en Understøttelse for en Sygekasse vilde være, naar den ikke var anjat i Penge. Men jeg skal tillade mig at erindre den højtærede Minister om, at der allerede i den vedkommende Sygekasses Vedtægter bliver foretaget en Bardsjættelse, saaledes at man ved, hvad f. Eks. Ydelse af Løge ansættes til i Pengebidrag, hvad Ydelse af Medicin ansættes til i Pengebidrag, og da vil denne Deling af Ydelsen, selv efter Ændringsforslag § 5, ikke have anden Banskelighed, end der allerede ligger i Affattelsen af § 17.

For øvrigt gjorde den højtærede Minister ingen væsentlige Indvendinger imod Vedtagelsen af disse Forslag. Men hvad angaar de Ændringsforslag, der staa fra Nr. 8 til 48, maa jeg erindre den højtærede Minister om, at jeg ikke betegnede dem som udelukkende Redaktionsændringer. — Det har været mig fuldstændig nærværende, at saadan kunde de ikke kaldes — men jeg betegnede dem kun som væsentligst Redaktionsændringer. Vi have i Udvalget opfattet det saaledes, at disse Ændringsforslag gaa ud paa dels blotte Redaktionsændringer og dels en Tydeliggørelse af den Mening, man forudsatte laa i Lovforslaget. Derjom man i den Henseende ikke har truffet det rette, var der vist al Anledning til ikke at gøre Forandring, idet det kun kunde være Hensigten at tydeliggøre den allerede tilstedeværende Mening. Der er et Par Ændringsforslag, som ganske vist ere utvivlsomme — jeg vil ikke sige Redaktionsændringer, thi jeg forudsætter, at Lovforslagets Mening er den samme, som nu f. Eks. fastholdes i Ændringsforslaget under Nr. 8, som har været forudsat som Lovforslagets Mening, at naar en Sygekasse ikke længere havde disse 50 Medlemmer, bortfaldt Anerkendelsen; men da det ikke udtrykkelig staaer der, har man villet tydeliggøre Lovens Mening ved at føje det til, saaledes at det kommer til at hedde, at for at „saa“ og „beholde“ den offentlige Anerkendelse, skulle de have 50 Medlemmer. Af samme